

már nem gyakorolhatók, egyáltalában nem birnak azon fűrészek természetes létjogosultsággal. Ne ámitással igyekezzenek tehát az illetők hatni, hanem objectiv uton keressék az orvoslást.

K ü l ö n f é l é k.

A „Pesti Napló“ egyik bírálata a magyar állam erdőségeinek leírásáról. A „Pesti Napló“ f. évi 211. és 218. számának mellékletén B. J. és B. K. jegyekkel e lapok szerkesztőjének fennebbi czim alatt megjelent művéről bírálatot közöl, melyet e lapokban egész terjedelmében kiadni kívánunk azért, hogy t. olvasóink meggyőződjhessenek arról, hogy névtelen bíráló a tudás mily mértékével rendelkezik s hogy rossz akarat által vezetett toll is mily dicséretet mondhat az által, ha mind-össze is csak annyi és olyan gáncsolni valókat talál, mint a minőkre az illető bírálni kívánó a „Pesti Napló“-ban kiadást nyert. Eddig azonban térszúke miatt nem lehetett e bírálatot közölnünk, s miután jelen füzetünkben sem jutott tér, nem maradt más hátra, mint addig is, míg egész terjedelmében közölhetnők, itt, mint az erdészeti irodalom egyik történeti adatát a folyó 1886. évről feljegyezni, hogy az, a ki később is megismerni kívánja, lapunk jövő évi folyamában keresse; csupán azon egyet tartván a magyar sajtó szempontjából sajnálandónak, hogy a „Pesti Napló“ a forrás tisztaságát nem ismerve, bizonyára egészen jó szándékból tért nyitott egy oly szakbeli közleménynek, melynek tartalma a critica mértékét nem üti meg, s ezenfelül még tért azoknak, kik mindent mi magyar, gyalázní kívánnak!

A „P. Napló“ másik bírálata, melyben a kérdéses munkát nagybecsűnek jelzi, 1885. évi 352-ik számában olvasható.

Az „Erdészeti Lapok“ első előfizetési felhívása. Lapunk ezen füzetével pályafutásának 25-dik évét fejezi be. Ugy hisz-

szük tehát érdekes visszaemlékezésre nyújtunk alkalmat ha Illés Nándor főerdőtanácsos ur szivességéből egész terjedelmében közöljük azt a felhívást, melyet lapunk megalapítói 1861. végén intéztek a nagy közönséghez. E felhívás, mely ma már kétségkívül becses irodalom történeti adatnak tekinthető szószerint a következő:

„*Előfizetési felhívás az „Erdőszeti Lapok“ czimű havi folyóíratra*“.

„E lapok célja 1-ször. A magyar erdőszet megalkotására vezető eszközök minden oldalról való megvitatása“.

„2-szor. A magyar erdőszeti irodalom lépcsőnkénti életbe-léptetése és ápolása“.

„3-szor. A megalkotandó magyar erdőszegylet utjának üdvös eszmecserék általi egyengetése“.

„4-szer. Az erdőszet körébe vágó tudományos és hasznos tapasztalatok és az erdőszeti magyar tanügyre vonatkozó értekezések közlése“.

„5-ször. Lehető gyarapítása azon állapot ösmeretének, melyben az erdei gazdaság összes ágai Magyarországon jelenleg léteznek s megismertetése azon akadályoknak, melyek azok kifejlésének utjában állanak. Egy szóval az okszerű erdőszeti gazdaság elveinek honunkban gyakorlati érvényre való emelése“.

„Ezen vállalat, ha sikerül, nemzeti életünk egy hatalmas hézagát fogja betölteni. Imádott hazánk területének ugyanis majdnem 33 százalékát erdők borítják, melyek közvetlen és közvetett jelentőségének roppant horderejéről a miveltek országában senkisem kételkedik, valamint arról sem, hogy ezek ész- és korszerű kezelésében rejlik a bölcsék köve, mely egyszer föllelve és alkalmazva, a nemzeti vagyont mérhetlenül szaporitandja“.

„És mégis a hon erdőszeti gazdasága annyira el van hanyagolva, erdeink legtöbbjei oly kevésbé jövedelmezők, ho-

moksivatagjaink oly mérhetlen terjedséggel bírnak, hogy ezeket meggondolva komoly aggodalom szállja meg lelkünket s önkéntelenül ezen állapot oka után tudakozódunk“.

„Ez pedig tagadhatlanul némely az általános polgárisodással összefüggő körülményeken kívül főképp abban rejlik, hogy e hon erdőbirtokosai és erdőszői sem szaknyelvvél, sem szakirodalommal, sem szakbeli tanodával s így szakképzettséggel sem bírnak; hogy a hon azon mostoha gyermekei, kiknek becsületességök és szakképzettségöktől függ a nemzeti vagyon ezen ágának áldásdús kifejlése, rokonaikhoz, a többi tudományok és iparüzletek magyar képviselőihez, szólni sem tudnak, üdvös eszmecserébe csak idegenekkel léphetnek“.

„Miért is erdőszetünk érdekeinek kezelésére eddig aránylag csak igen kevés magyar szánhatta reá magát, a mi mindaddig úgy lesz — a mig e tért — nemzeti magyar erdőszet alkotása által fiaink számára el nem foglaljuk“.

„A főntebbiek mély érzetében azt hisszük, hogy valódi magyar erdőszeti egyesület alakulván, ez leginkább vezethetne e vizszás állapot megszüntetésére“.

„Ennek életbeléptetése azonban a mostaniaknál nyugodtabb viszonyokat igényel“.

„Mi tehát addig is szaklapot inditunk, melynek szellemi és anyagi hő pártolására nagylelkű erdőbirtokosainkat, erdőszeinkeket és egyéb ügybarátainkat ezennel felkérjük“.

„E vállalat tiszta jövedelme első sorban — a magyar erdőszeti műszótár, azután pedig a magyar erdőszeti tankönyvek, s végül a bővebb erdőszeti irodalom megalkotására fog fordittatni. — A szerkesztőség fáradalmaait alólirtak minden legkisebb díj nélkül fogják viselni, egyedüli jutalmukat azon öntudatban keresvén, hogy mint a haza szegény napszamosai kötelességöknek megfelelték. Hogy az

iránt a t. közönség nyugodt lehessen, nyilvánosan fogunk lapunk útján bevételeinkről és kiadásainkról a nemzetnek számolni, ebbeli számadásaink részletes okmányait pedig a megalakulandó magyar erdőszeti egyesület elejébe terjesztendjük a maga idejében megvizsgálás végett*.

„E lap havonként minden hó elsején fog két nyomott ivnyi terjedtségben megjelenni“.

„Előfizetési ára egy évre 5 frt. Előfizetni csak egész évre lehet“.

„Az első számot 1861. Deczemberben adjuk“.

„Az előfizetési pénzeket legkésőbb November végeig bérmentes levelekben a czim alatt kérjük megküldeni: „Az „Erdőszeti Lapok“ szerkesztőségének Selmecczen“. Selmecczen, Octóber 25-kén 1861. Felelős szerkesztők és kiadók:

Divald Adolf,
erdészeti mérnök és erdőrendező.

Vágner Károly,
a selmecczi erdőszeti academia
segédtanára.

A Quercus Széchenyiana (Qu. conferta \times lanuginosa), melyet a nagynevű magyar család, különösen pedig a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi nagyméltóságú magyar minister tiszteletére nevezek így, Aradmegyében Ménes és Kladova között a gyalogut szélén nő, Qu. conferta, Qu. sessiliflora és Qu. lanuginosa társaságában. Itt a Qu. Széchenyiana alacsony, de elég bőven termő és egészséges fa. Levelét és sűrű szőrös ágait tekintve, a Qu. lanuginosához, vagyis a molyhos tölgyhöz hasonlít, gyümölcse, a makkcsésze pikkelyei, a megnyult bibeszár pedig olyan, mint a Qu. confertá-é. Ettől hosszunyelű, kisebb és kevés karéju levelei, sűrűn szőrös ágai, valamint valamicskével apróbb pikkelyű makkcsészéje, a Qu. conferta \times lanuginosa alakkörétől pedig ágainak állandó és sűrű szőreze, a Qu. lanuginosához hasonlóbb, kisebb és szőszösebb leve-

lei stb. különböztetik meg. — Ennyivel jelzem rövideden a Qu. Széchenyianá-t, melyet körülményesebben a Qu. Bedő-ivel*) együtt önálló munkában szándékom ismertetni.

Borbás Vincze.

(To.) **A württembergi állami erdők 1884. évi gazdasági eredménye.** A stuttgarti osztrák-magyar konszultus a württembergi állami erdők 1884. évi kezelésének eredményét, hivatalos adatok alapján összeállíva, a külügyi ministerium útján megküldte a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. ministeriumnak. Ezen jelentésből érdemesnek tartjuk átvenni a következőket:

A württembergi állami erdők összes területe 1884. április 1-én 192.379 *ha* volt, a megelőző évben 337 *ha*-ral kevesebb.

Ebből 2497 *ha* sarj- és középérdőüzemben, 180.881 *ha* pedig szálerdőüzemben kezeltetett.

A szálerdőüzemben kezelt erdőkben a forda a következőleg volt megállapítva:

3.559 <i>ha</i> erdőre nézve	.	.	.	80 éves,
127.285 "	"	"	"	100 " és
50.037 "	"	"	"	120 "

Ez utóbbi fordában kiváltképen a schwarzwaldi erdővidék fenyvesei kezeltettek.

A szálerdőknél:

a területnek 10 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	101—120 éves,
" " 15 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	80—100 "
" " 16 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	60—80 "
" " 17 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	40—60 "
" " 17 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	20—40 "
" " 25 ⁰ / ₀ -a	.	.	.	0—20 0

*) Lásd „A magyar homokpuszták növényvilága“ című munkában 54. és 108. lapján.

A fatermés a legközelebbi (első) 20 éves korszakban 13,283.000 m^3 -re, a második korszakban pedig 13,687.000 m^3 -re, tehát $3\frac{0}{10}$ -al többre van kiszámítva.

Az 1884. évben termeltetett :

1. tömörfa (Derbholz*)	827.197 m^3 ,
2. rőzsefa**)	209.658 „
3. tuskófa	19.168 „
összesen .	1,056.923 m^3 .

A különféle faválasztékok termelésbérei átlagban, m^3 -enként a következők voltak :

1. Egy m^3 lehántott fenyő szálfá termelése	87 pfenigbe,
2. „ „ le nem hántott fenyő szálfá termelése	75 „
3. Egy m^3 lomblevelű szálfá termelése	99 „
4. „ ürköbm. hasáb és dorongfa termelése	109 „
5. 100 köteg rőzsefa termelése	391 „
6. Egy ürköbméter tuskófa termelése	170 „

került.

A fa eladási átlag árai a következők voltak :

1. Egy m^3 tölgy szálfá	25.94 márka,
2. „ „ fenyő „	12.79 „
3. „ ürköbm. bükk hasáb és dorongfa	6.19 „
4. Egy ürköbméter fenyő hasábfa	4.27 „
5. 100 köteg rőzsefa	12.93 „
6. Egy q tölgy cserkéreg	5.61 „

Beerdősített ugyan ezen évben összesen 1746 *ha* terület, még pedig vetés útján 218 *ha*, ültetés útján pedig 1528 *ha*, a mely munkánál összesen 17 millió csemete használtott fel, még pedig : 1.3 millió lomblevelű csemete és 15.7 millió fenyő csemete.

*) Ez alatt, a tuskófát ide nem értve, a 10 *cm*-nél vastagabb fa értetik.

**) 10 *cm*-nél vékonyabb galyak.

A csemetekertek összesen 213 *ha* területet foglaltak el. Az erdősítés átlagköltségei *ha*-onként következők voltak:

Egy <i>ha</i> vetés	42·32	márka,
„ „ ültetés	63·97	„

1000 darab csemete elültetése pedig átlagban 8·05 márkába került. Az erdősítési költségek az összes erdőterületnek minden *ha*-ját 1·49 márkával terhelték.

Az erdők összes bevétele	9,502.629	márkát,
a kiadások ellenben	4,307.346	„
tettek ki, ennél fogva tiszta jövedelem volt	5,195.283	márka,
a mely összegből minden <i>ha</i> -ra átlagban	27.01	márka esik,
(1883. évben 26·26 márka).		

A bevételből 9,123.157 márka faanyagokért folyt be, a többi egyéb bevételt képezett. A kiadásokból a kezelő tisztek és védszemélyzet illétményei fejében . 1,210.639 márka, erdősítési költségek fejében 311.085 „ utépitésekre 532.905 „ favágásra 1,596.102 „ és adó fejében 332.918 „ fizettetett.

A vadkereskedés érdekében. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium a hazai vadkereskedelem előmozdítása érdekében a következő leiratot intézte az Országos Erdészeti Egyesülethez. A genfi consulnak a birodalom külügyministeréhez intézett jelentéséből arról értesültem, hogy a múlt télen és tavaszon a nevezett consulátus kerületében nem csekély kereskedelem fejlődött ki oroszországi vadakkal, melyeknek nagyobb része Drezdán, kisebb része pedig Hamburgon át hozatik forgalomba. Foglyok, havasi-, siket-, nyirfajdok és császármadarak novembertől kezdve áprilisiig részint természetes állapotban, részint megfagyasztva olcsó áron hozatnak ez uton az ottani piacra.

Ezen oroszországi árukat Svájcban szépségük és izlettességük, különösen pedig gyakorlatias csomagolásuk miatt dicsérik.

A Drezdán át érkező szállítmányoknak elsőseget adnak a Hamburgon át érkezők fölött, mivel az utóbbiak elhanyagolják és rosszabbul vannak csomagolva. A múlt tavaszon 800 drb havasi fajdból (gelinottes blanches) álló — nem fagyasztott — szállítmány, daczára annak, hogy 9 napig volt utban, egészen jó állapotban érkezett az ottani piacra és csakhamar elkelt 2—3, egész 5 frankon. A fagyasztott vad télen át jól áll el 2—3 hétig.

A csomagolásra vonatkozólag, mitől ezen üzlet jó eredménye legnagyobb mértékben függ, azt az értesítést vettem, hogy kosarakban jobban tartja magát a vad, mint ládáiban. A kosarak belseje vastag nemez szövettel van kibéelve, a külső levegő behatolásának mérséklése végett finom szénarétteggel pedig a külső levegő behatolásának korlátozása és a rázkódás megakadályozása végett.

A szénaréttegre rakják a vadat, a mely előbb darabonként külön-külön papirzsákokba lett dugva. A vadat jó sűrűn egymáshoz kell fektetni, hogy a kosár tartalma mintegy összefüggő egészet képezzen, hogy tehát az egyes darabok a kosarak fel- és lerakása alkalmával ide-oda ne mozogjanak. A vadak fölébe ismét jó vastag finom szénából álló rétegeket tesznek s az egészet megint nemez szövettel takarják be, melyet a kosár belésére és karimájára rávarnak.

Ha már most meggyőződtek arról, hogy a kosár belsejében lévő egyes vadak rázás folytán ide- és tova nem mozoghatnak, a fedelet zsinegekkel lekötözik.

Különben figyelmeztetni kell itt arra is az illetőket, hogy szállításnál nagy távolságokra a vadkereskedésben legnagyobb szerepet játsza a csomagolás jósága és a vad tisztasága.

Azon esetre, ha Magyarországon meg volna a hajlandóság a vadkereskedelem terén Oroszországgal versenyezni, kiviteli kereskedőink, mivel Oroszországgal szemben távolság tekintetében elsőségbn állanak, a folyó év őszen és télen foglyokkal (természetes fagyasztott állapotban) kísérletet tehetnének. Ezen vadak párját Svájcban állítólag 5—6 frankjával fizetik részletárusítás alkalmával.

Tájékozás végett a következő vadkereskedőket nevezhetem meg, a nélkül azonban, hogy ezen különben igen tisztességes czégek eljárásáért felelőséget vállalnék.

Martin Leopold, rue Piere Fatio Genfben, Glaser fia Baselben.

Francia levelezés Genffel, valamint a román Svájczzal ajánlható.

Ezen körülményeket saját hatáskörében való netáni közlés végett, van szerencsém tudomására hozni. — Budapest, 1886. november 17-én. A minister megbizásából *Rónai Antal*.

Nyilatkozat. Dr. Borbás Vincze egyetemi magántanár úr a „*Quercus conferta* Kit., *Qu. Haynaldiana* Simk., *Qu. Hungarica* Hub., meg a *Qu. spectabilis* Kit. ismeretéről az „*Erdészeti Lapok*“ idei szeptember és október havi füzetében Fekete Lajos erdőtanácsos s erdőakadémiai tanár úrnak válasz gyanánt közölt czikke II. részében azt állítja, hogy a „*Qu. Haynaldiana* a temesvári Vadászerdőben nehezen terem, magam se ezt, se a *Qu. conferta*-t nem láttam itt, más se tudott nyomába vezetni. A *Qu. conferta* a Vadászerdő gondnokságban levő Bruckenauban terem.“

Midőn egyrészt elismerem, hogy Dr. Borbás Vincze úrnak itt jártában, a *Quercus conferta*-t a Vadászerdőben nem mutathattam meg, mert itteni előjövételéről magamnak sem volt eddigelé tudomásom, másrészt azonban kinyilatkoztatom, hogy azóta a *Qu. conferta*-nak a Vadászerdőben

való előjveteléről, néhány igen szép, teljes koru példány fel-fedezésével, volt szerencsém közvetlen meggyőződést szerezni.

Ezen nyilatkozatommal tartozó kötelességemnek vélek eleget tenni Fekete erdőtanácsos úr ama határozott hivatkozása folytán, melylyel a Qu. confertának a Vadászerdőben való előjvetelét állította.

Vadászerdőn, 1886. november 24-én.

Vadas Jenő.

Nyilvános köszönet. Midőn szerencsém van a t. tagtársak becses tudomására hozni, hogy a vadászerdei kir. erdőőri szakiskola részére Kugler Lajos m. kir. erdőtitkár ur egy, kiválóan erdészeti szempontból, szakértelemmel összeállított, „herbárium“-ot, Lendl Adolf budapesti műegyetemi tanársegéd ur egy igen értékes rovargyűjteményt s végül PISO Cornél m. kir. erdész ur egy a Bedő Albert „Erdőőr“ czimű tankönyve szerint, erdőkáros és hasznos rovarokból összeállított rovargyűjteményt adományozni méltóztattak, nem mulaszthatom el a szakiskola részéről nevezett uraknak erdészeti tanügyünk fejlődése iránt tanusított eme szives figyelmükért és érdeklődésükért, ez uton is legmelegebb köszönetemet nyilvánítani.

Vadászerdőn, 1886. évi december hó 7-én.

Vadas Jenő,

kir. erdőőri szakiskolai ideigl. igazgató.

Kitüntetések. Földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar ministerem előterjesztésére az erdőgazdaság terén szerzett kiválóbb érdemek elismeréseül Bauer Károly nyugalmazott erdészeti titkárnak az erdőtanácsosi czimet díjmentesen, Balás Vincze budakeszi főerdésznek pedig az erdőmesteri czimet adományozom.

Kelt Gödöllőn, 1886. évi december hó 3-án.

Ferencz József, s. k.

Gróf Széchényi Pál, s. k.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister a következő erdő-tiszteket nevezte ki.

I. A kincstári erdők kezeléséhez.

Erdőmesterré: Marosi Ferencz erdőrendezőt, a lippai főerdőhivatalhoz;

ellenörkődő főerdészsze: Michlbach János kezelő főerdészt, a nagybányai főerdőhivatalhoz;

kezelő főerdészekké: Trauer Gusztáv erdészt, a lugosi erdőigazgatóságához; Péch Dezső erdészt, a marosvásárhelyi erdőgondnokságához; Tölg Vilmos erdészt, a vinkovcei főerdőhivatalhoz;

faraktárgondnokká: Ocsárd Károly erdészt, a gödöllői erdőhivatalhoz;

erdészekké: Kárász István alerdőfelügyelőt, a soóvári erdőhivatalhoz; Chrenóczi Nagy Antal erdőőri szakiskolai segédtanárt, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Kováts Géza faraktártisztet, a kolozsvári erdőigazgatóságához; Kőrös László erdőszámvivőt a lugosi erdőigazgatóságához; Nádas Béla erdészjelöltet, a marosvásárhelyi erdőgondnokságához; Jákó Jenő ministeri erdészjelöltet a zsarnóczi erdőhivatalhoz; Benigny Gyula erdészjelöltet, a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Dercsényi Kálmán erdészjelöltet az orsovai erdőhivatalhoz;

faraktártisztté: Lonkay Antal ministeri erdészjelöltet a bustyaházai erdőhivatalhoz;

erdészjelöltekké a következő I. osztályu erdőgyakornokokat: Gabnay Ferenczet a lippai főerdőhivatalhoz; Preiszner Nándort a lugosi erdőigazgatóságokoz; Szentimrey Dánielt a csikszeredai erdőhivatalhoz; Glós Lászlót a bustyaházai erdőhivatalhoz; Missics Pált a m.-szigeti erdő-

igazgatóságához; Bokor Róbertet a vinkovcezi főerdőhivatalhoz; Horváthy Ferenczet az apatini erdőhivatalhoz.

I. osztályu erdőgyakornokká, a következő II. osztályu erdőgyakornokokat: Ormay Kálmánt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Miskolczi Jánost és Lopussny Kornélt a szászsebesi erdőhivatalhoz; Nagy Györgyöt a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Gorzó Lászlót a bustyaházai erdőhivatalhoz; Lehoczky Aladárt és Székely Mózeszt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Bogdán Gézát a lipótújvári főerdőhivatalhoz; Székely Istvánt a soóvári erdőhivatalhoz; Rónay Antalt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Roszinszky Jánost a szászsebesi erdőhivatalhoz; Linszky Károlyt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Bodnár H. Rikárdot a bustyaházai erdőhivatalhoz; Kaufmann Bélát a zágrábi erdőigazgatóságához; Lumnitzer Bélát az orsovai erdőhivatalhoz; Lator Istvánt a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Somogy Lajost a besztercebányai erdőigazgatóságához; Borköles Józsefet a gödöllői erdőhivatalhoz; Páyer Sándort az ungvári főerdőhivatalhoz; Gréger Gézát a soóvári erdőhivatalhoz; Temesváry Bélát a besztercebányai erdőigazgatóságához; Lehoczky Jánost az orsovai erdőhivatalhoz; Balaton Antalt a soóvári erdőhivatalhoz; Kovács Aladárt a besztercebányai erdőigazgatóságához; Kremnitzky Aladárt a kolozsvári erdőigazgatóságához; Pálka Gyulát a lippai főerdőhivatalhoz; Szigeti Rezsőt az ungvári főerdőhivatalhoz; Szöllősi Rezsőt a lipótújvári főerdőhivatalhoz.

II. osztályu erdőgyakorokká a következő végzett erdőakadémiai hallgatókat és műszaki dijnokokat: Puskás Ferenczet a m.-szigeti erdőigazgatóságához; Plech Józsefet a lugosi erdőigazgatóságához; Hamrák Antalt a kolozsvári erdőigazgatóságához; Lágler Gyulát a lippai főerdőhivatalhoz; Mike Imrét a kolozsvári erdőigazgatóságához; Zsivánovics

Zsigát a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Apáti Lászlót az orsovai erdőhivatalhoz; Kovács Gábort a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Gábor Sándort és Doroszlai Gábort a lugosi erdőigazgatósághoz; Pollág Gézát a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Lohr Antalt a m.-szigeti erdőigazgatósághoz; ifj. Sugár Károlyt a kolozsvári erdőigazgatósághoz; Anca Demjént a soóvári erdőhivatalhoz.

II. A királyi erdőfelügyelőségekhez.

I. osztályu alerdőfelügyelőkké a következő II. osztályu alerdőfelügyelőket: Pruzsinszky Károlyt az ungvári erdőfelügyelőséghez; Sághy Kálmánt a szombathelyi erdőfelügyelőséghez.

III. A selmeczi m. kir. erdőakademiához.

Tanársegéddé: Halász Géza erdőgyakornokot.

IV. A vadászzerdei m. kir. erdőőri szakiskolához.

Főerdészszé és igazgatóvá: Vadas Jenő erdészt.

V. A kincstári erdőszámvevőséghez.

I. osztályu erdőszámtisztékké a következő II. osztályu erdőszámtisztéket: Prúnyi Károlyt a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Lengyel Ödönt a bustyaházai erdőhivatalhoz.

II. osztályu erdőszámtisztékké a következő III. osztályu erdőszámtisztéket: Wolff Attilát az apatini erdőhivatalhoz; Solc Henriket a zágrábi erdőigazgatósághoz.

III. osztályu erdőszámtisztékké: Strauch János végzett erdészeti akadémiai hallgatót és erdőszámvevőségi napidijast a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Domokos Sándor m. kir. erdőgyakornokot a soóvári erdőhivatalhoz; Cserei Gyula m. kir. erdőgyakornokot, az orvosai erdőhivatalhoz.